

Христосъ ще ни направи праведници. Тогави тръба да вързамъ да премалъ I. Христа въ себе си, когато имамъ много грѣхове: I. Христосъ ще заглади въ насъ всичките ни грѣхове; Защото Той естъ очищението на грѣховъ 1). И този изжно е само да отворимъ вратата на сърдцето, да покажемъ само желанието за посрещането на I. Христа; и той ще влезе. Но отваряме ли ний тѣзи врати на I. Христа, показвамъ ли желанието да Го посрещнемъ? — Горко! вратата на нашето сърдце все затворени, ний все нѣмамъ домъ за I. Христа; нашето сърдце е пълно съ световни грижи, съ грижи за богатство, за почети, за удоволствия; а за Бога нѣма място въ него. И отистина, съ че доказвамъ че е драго намъ да посрещнемъ Господа, Който иди въ нашите сърдца? — Когато влезвали I. Христосъ въ Йерусалимъ, изъ народа нѣкои сабличали дрѣхите си и ги хвърляли на пътja, по който преминвали Христосъ. Ямы ний, слушатели че хвърлямъ за Господа? Хвърлямъ ли тѣзи наши удоволствия конто той не люби? Хвърлямъ ли тѣзи наши работи конто мъ са непрѣлатни? Каква полза имамъ като смы съставили празникъ и смы са събрали тѣхъ въ този храмъ тържествено да са черквувамъ? Каква полза, като величаймъ Христа съ думытъ: Благословенъ градъ?

---

[1] Йован. 6, 56.